

လင်းလက်အောင်

ပင်လယ်ထဲကသူမ

လောကီလွန်ဖြစ်ရုပ်ဆန်းများ

ချောင်းကင်းရွာကလေး...

အိမ်ခြေ ၁၀၀ ကျော်ခန့်သာ ရှိပြီး ပင်လယ်နှင့် သိပ်မကွာဝေးလှသော နေရာ၌ တည်ထားသော ရွာလေးဖြစ်ကာ တစ်ရွာလုံး တံငါလုပ်ငန်းကိုသာ အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြပေသည်။ ။ အိမ်ခြေ ၁၀၀ ခန့်တွင် ၉၀ ခန့်က တံငါလုပ်ငန်းကိုသာ လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ။ ကျန်အိမ်ခြေ ၁၀ ခန့်လောက်က ပင်လယ်ထဲရှိ ကျွန်းများ သို့ လှေများ ဖြင့် သွားကာ အုန်းသီး ခူးယူခြင်း၊ ဓနိလက်များ အားခုတ်ယူခြင်း စသည် တို့ ကို လုပ်ကိုင်ကြပေသည်။ ။

သည် နေ့တွင် မူ ပင်လယ်စပ်၌ လူများ စုစုရုံးရုံး ဖြစ်နေကြပေသည်။ ။ အကြောင်းမှာ ပင်လယ်ထဲ ငါးဖမ်းထွက်သော သူများအား မိဘဆွေမျိုးများက လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ ကမ်းစပ်တွင် ကြီးမားလှသော ငါးဖမ်းလှေကြီး ဆိုက်ကပ်ထားကာ ထိုလှေပေါ်တွင် လည်း ကြီးမားလှသော အမျိုးမျိုးသော ပိုက်များ ၊ အိုးခွက် စသည်တို့ ကိုလည်း တင်ဆောင်ထားကြလေသည်။ ။ ယခုကဲ့သို့သော ငါးဖမ်းလှေကြီးတွင် လူအယောက် ၂၀ ခန့်ပါရှိကာ ၎င်းတို့ ကို လှေသူကြီးဖြစ်သူ ဦးလှအောင်က ဦးဆောင်လေသည်။ ။

ငါးဖမ်းထွက်ရာတွင် ပါရှိသော သူများကို လိုက်လံ ပို့ဆောင်ကြသော မိဘ ဆွေမျိုးများမှာ ပြောမကုန်အောင် ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်မှာ ကြားနေကြလေသည်။ ။ မမှာ ကြားဘဲ မနေနိုင်အောင် ယခုလို ငါးဖ

မ်းထွက်ခြင်းမှာ သာမန် ငါးဖမ်းထွက်ခြင်းနှင့် မတူဘဲ လချီ၍ ကြာတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည် ။

ငါးဖမ်းလှေကြီးမှာ ကမ်းမှ တဖြည်းဖြည်း ခွာစပြုလာသည် ။ လှေပေါ်တွင် ပါလာသော ငါးဖမ်းသမားများမှာ ကမ်းရှိ လက်ပြ နှုတ်ဆက်ရင်းကျန်ခဲ့သော မိဘဆွေမျိုးများအား ပြန်လည် လက်ပြ၍ နှုတ်ဆက် နေကြလေသည် ။

ခဏကြာသော် ငါးဖမ်းလှေကြီးအား ရွက်လွင့်ကာ သူတို့ ဖမ်းနေကျ စားကျက်ဖြစ်သော ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ ဦးတည် လိုက်ကြလေသည် ။

ငါးဖမ်းလှေကြီးမှာ လေကြောင်းနှင့် အတူ ပင်လယ်ပြင်ထဲ အလိုက်သင့် မျောပါနေလေသည် ။ လှေပေါ်တွင် ပါလာသော သူများမှာ ထမင်းဟင်းများအား အတူ ဝိုင်းချက်ပြုတ် ကြလေသည် ။ လှေဦးစီး ဖြစ်သော ဦးလှအောင်မှာ မူ လှေဦးထိပ်တွင် တင်ပျဉ်ခွေချိတ်ထိုင်ကာ ပင်လယ်ပြင်၏ အလှအား ငေးမေး ကြည့်နေလေသည် ။

" ဦးကြီး .. ရောက်ဖို့ လိုသေးလား "

အသံကြားသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မိုးဇာတ်။

" လာလေ ငါ့တူ .. ဒီမှာ လာထိုင် "

ဦးလှအောင်က သူ့ဘေးရှိ လက်ဖက်ရည် အိုးများအား ဘေးကို တွန်းဖယ်လိုက်ကာ မိုးဇာတ်အား ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး ...

" အထဲမှာ အဆင်ပြေကြရဲ့ လား "

မိုးဇာတ်က ဦးလှအောင်ဘေးတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး ...

" ပြေပါတယ် ဦးကြီးရာ . အားလုံးပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ... လှေထွက်တုန်းက သူ့အမေကို သတိရလို့ ဆိုပြီး ငိုနေတဲ့ မောင်စိုးလည်း အခုဆို ပျော်လို့ "

" အေးပါကွာ .. မင်းလည်း အခုမှ စလိုက်တာဆိုတော့ သူများ ပြောတာ နားထောင် .. မင်းက ငါတူဆိုပေမဲ့ ငါ့သားလိုပဲ ..ငါ့ညီမက သေချာမှာ လိုက်တယ်... မင်းကို ဂရုစိုက်ပါတဲ့ ... ပင်လယ်ပြင်က ဘာမှ တော့အန္တရာယ် မရှိပါဘူး.. ကိုယ့်ထက် အတွေ့အကြုံ ရှိတဲ့ သူတွေရဲ့ ပြောစကားလည်း နားထောင် "

" ဟုတ်ကဲ့ ဦးကြီး ..ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ငါးဖမ်းမယ့် နေရာက လိုသေးလား "

ဦးလှအောင်က ပင်လယ်ပြင်အား ကြည့်လိုက်ပြီး ...

" အေးကွ .. လိုသေးတယ် ..နောက် သုံးလေးရက်ဆို ရောက်လောက်ပါပြီ .."

ဦးလှအောင်က ပြောပြောဆိုဆိုလှည့်ကြည့်ကာ

" ဘာလဲ .. မင်းက မင်းအမေ လွမ်းနေပြီလား "

မိုးဇာတ်က ...

" မဟုတ်ပါဘူး ဘကြီးရာ "

ဦးလှအောင်က ထပ်၍ စလိုက်သည် ။

" ဪ မင်းက မင်းအမေကို သတိမရဘူးပေါ့ ဟုတ်လား ခင်ထား

လေးကိုပဲ လွမ်းတယ်ဆိုပါတော့ "

မိုးဇာတ်က ...

"ဟာ .. ဘကြီးကလည်း .. အမေ့လည်း လွမ်းပါတယ် ခင်ထားက ခင်ထား ... အမေကအမေ မတူဘူးလေဗျာ "

ဦးလှအောင်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်ရင်းက

"အေးပါကွာ.. ငါက စတာပါ.. "

ခဏကြာသော် ...

"ဟိုတူကြီးတွေ ထမင်းစားကြမယ် "

အနောက်မှ မောင်စိုးနှင့် လှသွင် ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် နှစ်ယောက်သား စကားစဖြတ်ကာ ထမင်းဝိုင်းရှိရာ ထလာခဲ့ကြလေသည်။

ငါးဖမ်းလှေကြီးတွင် အားလုံး လှေဝင်းထဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ကာ ထမင်း စားသောက်ကြလေသည်။

"ဟာ .. ကောင်းလှချည်လား ... ဒါဘယ်သူချက်တာလဲကွ "

ဦးလှအောင်က ဟင်းရည်အား သောက်ကာ မေး လိုက်လေသည်။

ဦးလှအောင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေသော သက်အောင်က ...

"အားလုံးဝိုင်းချက်ထားတာ ဦးကြီး "

"ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ် ... ငါ့ကောင်တွေ တော်ကြတယ် "

ဦးလှအောင်က ထိုကဲ့သို့ပြောပြီး မျက်စောင်းထိုးတွင် ထိုင်နေသော မိုးဇာတ်အား

" ငါ့တူ စားလေကွာ .. "

" ဟုတ်ကဲ့ ဦးကြီး "

ဦးလှအောင်က ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ...

" ငါ့တူက ခင်ထား လွမ်းနေပြန်ပြီနဲ့ တူတယ် ... ဟဲ ...ဟဲ "

" ဟာ ...ဦးကြီးကလည်း "

ထမင်းစားနေသော သူများ အားလုံးဝိုင်းရယ်ကြလေသည် ။ သက်အောင်က စပ်ဖြဖြနှင့်

" ဦးကြီးနော် .. သိပ်မပြောနဲ့ ဗျ .. ကျွန်တော်ရှက်တယ် "

ဦးလှအောင်က ထမင်းပန်းကန်အား ချကာ ခွက်ထိုး ခွက်လန် ရယ်လေတော့သည် ။ ထို့နောက် အရယ်သတ်ကာ ...

" အေးပါ.. အေးပါ .. မင်းညီမ ဆိုတာ ငါမေ့သွားလို့ ..ဟား::: ..ဟား:: "

အားလုံး ဝိုင်းရယ် ကြသဖြင့် မိုးဇာတ်က သက်အောင်အား ကြည့် လိုက်လေသည် ။ သက်အောင်က

" ဆက်စား. မိုးဇာတ် . ရယ်ပလေစေ .. သူတို့ ရယ်နေတုန်း ငါတို့ အကုန်စားပစ်မယ် "

သက်အောင်က ပြောပြောဆိုဆို ဟင်းပန်းကန် တစ်ပန်းကန် အားကို င်ကာ မိုးဇာတ် ပန်းကန်ထဲ သွန်ချ ပေးလိုက်သည် ။ ထို့နောက် နောက်တစ်ပန်းကန်အား လှမ်းဆွဲကာ မိမိပန်းကန်ထဲ သွန်ထည့်လိုက်သည် ။

ကျန်သူများမှာ သူတို့ အားကြည့်ကာ ရယ်၍ မဆုံးတော့ပေ။ တချို့
ဆို စားလက်စ ပန်းကန်ပင် ဘေးချကာ ဗိုက်နှိပ်၍ ရယ်မောကြလေ
တော့သည်။ ။
